

bejdere, der uden egen Skyld paa Grund af de sørgelige Forhold, de har levet under, maaske ikke har opnaaet at faa 10 Maaneders Arbejde i Løbet af de sidste 2 Aar, nu skal udelukkes i længere Tid fra at faa Understøttelse. Jeg er fuldkommen enig i, at man i videst muligt Omfang skal sikre sig mod, at Løsgængere, om jeg saa maa sige, tilsniger sig Adgang til Kasserne og til Understøttelse, men der er dog heldigvis kun forholdsvis faa af den Art Individier, hvorimod det store Flertal af Arbejderne er hæderlige Folk, der uden egen Skyld er kommet ind i den Nødstilstand, som Arbejdsløsheden i disse Aar har medført. Jeg haaber, som sagt, at man vil betragte med Forstaaelse den Administration, som maa udøves med Skønsomhed paa dette Omraade.

I samme Retning, til Imødegaelse af Misbrug af Personer, som ikke virkelig er arbejdssøgende, sigter Tilføjelsen til § 15, der begrænser det Antal Aar, i hvilke fuld Understøttelse kan nydes, idet det bestemmes, at naar et Medlem i Løbet af 3—4 paa hinanden følgende Aar hvert Aar har hævet det fulde Maksimum af den Understøttelse, der tilkommer ham, kan han derefter ikke nyde yderligere Understøttelse af Kassen, før han i 12 derefter paa hinanden følgende Maaneder har været Medlem af Kassen og betalt de for dette Tidsrum skyldige Medlemsbidrag samt indenfor dette Tidsrum har haft Arbejde i mindst 26 Uger. Som man ser, er her den samme Tendens til Stede, den nemlig at sikre sig, at det virkelig kun er dem, der søger og tilstræber Arbejde, der skal understøttes med denne Arbejdsløshedshjælp.

Endvidere er der dels fra Loven om Arbejdsanvisning, dels fra den midlertidige Lov om ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse overført til denne Lov forskellige Bestemmelser, som nu maatte siges at være indgaaede i den Praksis, man følger. Blandt de Bestemmelser, som man saaledes har ønsket overført i denne Lov, er der ogsaa Bestemmelser, der indeholder visse kraftige Kontrolregler, saaledes Regler om Pligt til Anmeldelse; naar f. Eks. Arbejdsanvisningen har sendt Folk i Arbejde, skal der ske Anmeldelse fra Arbejdsgiverens Side, hvis Arbejdsforholdet ikke kommer i Stand o. s. v., saaledes som det kendes fra den midlertidige Lov af 1918.

Ligeledes findes der en Tilføjelse til den nuværende Lovs § 20 om Tilvejebrin-

gelse af særlige Attester for, at Arbejdsløshed er til Stede for Medlemmer, som har deres Opholdssted i en anden Kommune end den, hvor Arbejdsløshedskassens Afdeling eller Kontrolsted befinder sig. Det er ikke saa overmaade mange af den Art Tilfælde, der findes, men man har ment, at der her var en Mangel i det hidtidige System, idet man kunde være Medlem af en Arbejdsløshedskasse i en Købstad og have sit Hjem en Mils Vej eller saa derfra ude i en Landkommune, hvor Arbejdsløshedskassen var afskaaret fra at føre Kontrol med vedkommende Medlem, saaledes at dette kunde paatage sig Arbejde derude og saa en Gang daglig paa Cykel eller paa anden Maade begive sig ind til Arbejdsløshedskasseafdelingen og lade sig kontrolere. Hvorvidt der har foreligget Tilfælde af denne Art, har jeg ikke faaet konstateret, men man har udtalt en Formodning om, at noget saadant kunde ske, og saa er det ganske rimeligt, at man søger at sikre sig derimod. Det er det, der sker ved den nævnte Tilføjelse til § 20, hvorefter saadanne Medlemmer altsaa skal skaffe en Attest fra en stedlig Autoritet eller, forsaavidt der ikke findes en saadan, som man vil tage gyldig, saa fra et af Sogneraadet dertil valgt Medlem for, at den paagældende virkelig er arbejdsløs, en Attest, som saa skal forelægges den paagældende Arbejdsløshedskasse og tjene til Sikkerhed for, at den har Ret til at udbetale Understøttelsen. Dette System er, siges det mig, ikke helt ukendt, idet enkelte Fag allerede har indført det i Praksis, uden at det noget Sted er lovhjemlet; og det har derfor været forholdsvis let at finde de forskellige Betegnelser for, hvorledes dette System kan bringes i Anvendelse.

Endvidere nævner jeg Tilføjelsen til § 14, der bestemmer, at naar overenskomststridig Arbejdsstandsning indtræder, standses Udbetalingen af Understøttelse — selvfølgelig — ikke blot for de paagældende, der deltager i Arbejdsstandsningen, men, forsaavidt der er Tale om Medlemmer af Arbejdsløshedskassen, som vil være i Stand til at paatage sig det ulovligt nedlagte Arbejde, ogsaa for disse, forudsat at deres Fag, Evner og Bopæl gør det muligt for dem at overtage det paagældende Arbejde, og naturligvis forudsat, at de paagældende maa anses for forpligtede i Henhold til den Overenskomst, som er brudt ved den ulovlige Strejke eller Blokade; naar de er omfattede af en